

Landskapsnämndens fram-
ställning till Ålands landsting rörande för-
ordningen angående automobiltrafik, given
den 14 oktober 1922.

Med avseende därå, att republikens myndigheter, jämlikt 7 mom. § 17 i lagen om självstyrelse för Åland förbehållit sig förvaltningen endast av statens kommunikationer samt sådan förvaltning, som hänför sig till övriga kommunikationer i fråga om transitotrafiken och samtrafiken mellan landskapet Åland och fastlandet, ankommer uppgörande av föreskrifter berörande trafiken på de åländska landsvägarna på landskapets myndigheter, liksom även uppsikten över denna trafik.

Förenämnda förordning reglerar trafiken med motordrivna åkdon, till vilka räknas person— last— brand— och sjuktransport automobil. Där- emot torde, enligt Landskapsnämndens uppfattning, sådana cyklar, vilka äro avsedda för framdrivande medelst trampning och endast försetts med en transportabel hjälpmotor, icke böra falla under förordningens bestämmelser, då dylika cyklars obetydliga tyngd ej kunna förorsaka landsvägarna skada eller störande ingripa uti den allmänna vägtrafiken.

Vid förordningens tillkomst har självfallet hänsikt tagits till den erfarenhet, som under tiden från de motordrivna åkdonens intagande bland trafikmedlen vunnits, varjämte de tekniska bestämmelser, som förordningen innehåller, torde varit föremål för sakkunnig prövning.

Landskapsnämnden har även för sin del ej kunnat finna annat än att

de bestämmelser, som förordningen innehåller med avseende å de för allmän trafik avsedda motorfordonens beskaffenhet och utrustning, deras vikt och säkerhetsinrättningar m.m. ävensom den i förordningen medgivna maximihastigheten på landsbygden och i städerna, äro av behovet påkallade och motsvarande jämväl åländska krav på landsvägstrafikens ordnande.

Det är själfallet, att övervakningen av den ifrågavarande trafiken som i stad omhänderhaves av magistrat, för landsbygden ankommer å landskapsstyrelsen. Men vad beträffar besiktning och registrering av automobil, varom bestämmelser återfinnas i III kap. av denna förordning, tillåter sig Landskapsnämnden hänvisa till sin framställning med anledning av Statsrådets beslut angående registrering av automobiler och motorcyklar, utfärdat den 18 maj 1922, i överensstämmelse varmed, och då sistsagda beslut är att närmast betrakta såsom ett komplement till lagen av den 19 december 1921 angående stämpelskatt, de i detta kapitel å landshövding ankommande befogenheter, med hänsikt till motorfordonets hänförande till skild skatteklass, fortsättningsvis böra av honom omhänderhavas, medan åter registreringen och besiktningen av motordrivna fordon i övrigt, såsom enbart hänförande sig till området för allmän ordning och säkerhet själfallet ankomma å landskapets myndigheter.

På grund härav får Landskapsnämnden föreslå

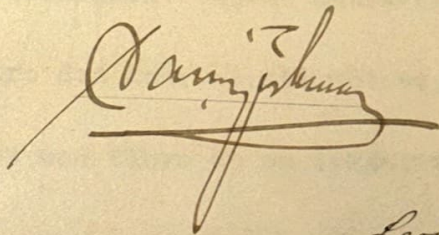
att förordningen måtte av Landstinget godkännas

att gälla inom landskapet Åland, dock så att de befogenheter, som jämlikt densamma ankomma å landshövding eller centrala myndigheter inom riket, skola med undantag av de, varom i III kap. av förordningen i fråga om besiktning av automobil och motorcykel för beskattningsändamål, å Landskapsnämnden överföras, varhos sådana befogenheter, som enligt förordningen ankomma på kronolänsman, skola av landskapets motsvarande tjänstemän utövas.

Mariehamn, den 13 oktober 1923.

På Landskapsnämndens vägnar:

Leonard Nordling